

styrke forskningen med mere langsigtede bevilgninger på det område.

Men vi mener som sagt ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for en arbejdsmiljøhøjskole. Vi mener, at der allerede er eksisterende tilbud, som fungerer udmærket. Men hvis parterne som sagt er indstillet på det, så er vi da åbne over for det i CD.

Jette Gottlieb (EL):

Ja, i modsætning til den forrige behandling må man sige, at den her besvarelse jo var præget af megen god vilje og megen åbenhed over for, at der var nogle ting, der manglede.

Jeg vil sige, at når vi har fremsat forslaget nu, så er det jo, fordi vi mener, at de forandringer, der sker på arbejdsmarkedet i de her år, foregår så hurtigt, at hverken forskning eller uddannelse rigtig kan følge med. Og derfor mener vi, det er helt afgørende, at der kommer en skærpet indsats på området. Man kan bare nævne områder som museskader, nedslidning af bevægapparatet, det ensidigt gentagne arbejde, den psykiske nedslidning og sådan nogle ting. Det er simpelt hen en del af sporene efter de forandringer, som altså som sagt er ret svære at følge med i. Og så kommer der oven i det forhold, som vi ikke kender noget til endnu, fordi der ikke foregår forskning på området.

Når vi så siger, at der sker for lidt på området, er det jo ikke, fordi vi ikke er klar over, at der foregår noget. Der foregår forskning f.eks. på Arbejdsmiljøinstituttet, rundt om i sundhedssektoren og sådan nogle steder, og der foregår uddannelse af såvel sikkerhedsrepræsentanter som af de mere hvidkittede specialister.

Men der bruges for få ressourcer på arbejdsmiljøforskningen i sammenhæng. Ifølge Arbejdsministeriet blev der brugt 125 mio. kr. på arbejdsmiljøforskning i Danmark i 2000. Og uden at man selvfølgelig helt kan sammenligne, så brugte man jo altså næsten dobbelt så meget eller dobbelt så meget i Sverige og en halv gang mere i Finland. Og hvad angår uddannelsesinstitutioner, så er vi godt klar over, at der foregår fremskridt, men det går virkelig langsomt.

Som et selvstændigt problem, som jeg synes man skal hæfte sig ved, og det gjorde jo også både arbejdsministeren og den socialdemokratiske ordfører, ja, så foregår samarbejdet og udvekslingen af erfaringerne meget vanskeligt, og

det er virkelig en mangelvare på arbejdsmiljøområdet, at der foregår den udveksling.

Forslaget om en arbejdsmiljøhøjskole har som udgangspunkt, at der for det første er brug for en øget indsats på forskning og uddannelse, for det andet, at en sådan højskole ville være et godt udgangspunkt for at styrke erfaringsudvekslingen, og for det tredje, at det ville være et udgangspunkt for, at de, der arbejder med sundhed og sikkerhed i det daglige og helt nede på gulvet, nemlig sikkerhedsrepræsentanterne, direkte kunne inspirere forskningen, så den kommer tættere på dagligdagens arbejdsmiljøproblemer.

Vi ønsker kort sagt at skabe et frugtbart udviklingsmiljø, hvor alle niveauer af folk, der arbejder med arbejdsmiljø, mødes, og i bemærkningerne til beslutningsforslaget har vi forsøgt at beskrive et scenario for, hvordan sådan en miljøarbejdshøjskole kunne se ud, ikke fordi vi på forhånd vil tage patent på den konkrete udformning, men for at give et billede af, hvad det er for en institution, vi snakker om.

Det væsentlige er, at vi taler om en højskole både som en bygning, altså ikke af kød og blod, men af sten og mørtel, og så om en rejsende højskole, hvis man må bruge sådan nogle frække ord, som kan sikre, at hele landet får gavn af den ekspertise og viden, der udvikles på skolen. Men det vigtigste i det er sådan set den udveksling, der skal ske på tværs af alle de miljøer, som arbejder med arbejdsmiljø, men hvor det i øjeblikket foregår stykvis og delt.

Og så vil jeg til sidst understrege, at opbygningen af arbejdsmiljøhøjskolen skal ske i tæt samarbejde med de institutioner, der i dag arbejder med uddannelse og forskning. En fornuftig start på en højskole kræver samarbejde, ikke modarbejde.

Så hæftede jeg mig ved, at langt de fleste ordførere mente, at hvis det var arbejdsmarkedets parter, der kom med et sådant forslag, ville man være meget åben over for det, og det skal jeg ikke være sen til at sende ud i terrænet, sådan at arbejdsmarkedets parter bliver opmærksomme på, at der er den brede opbakning blandt alle Folketingets partier til, at noget sådant kunne iværksættes.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.